

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul II • Nr. 4 (52) • 23 ianuarie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să folosim averea pentru mântuirea noastră

Sfântul Maxim, episcop de Torino (sec. al IV-lea)

„Averea nu este un obstacol, ci un ajutor pentru dobândirea slavei lui Hristos. Cât avem bogății, nu trebuie să le irosim pe nimicuri, ci trebuie să le dăm pentru mântuirea noastră. A avea bogății nu este greșit, greșit este a nu ști cum să le faci folositoare. Pentru cei nebuni, bogăția este o ispită a patimii, dar pentru cei înțelepți, este un ajutor al virtuții. Unii o primesc ca ajutor la mântuire, iar alții ca pe o piedică a pierzării.”

Este bine să știm

Ce este anafura

Preot Nicolae Pintilie | Doxologia.ro

Numim anafură bucățele din prescurile care au fost aduse și oferite de către credincioși, cu scopul de fi săvârșită Dumnezeiasca Liturghie. După momentul cel mai important al Liturghiei, cel al epiclezei – în care pâinea și vinul sunt prefăcute în Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos prin venirea Duhului Sfânt – preotul invocă mijlocirea Maicii Domnului: „Mai ales pentru Preasfânta, curata, preabine-cuvântata, slăvita Stăpâna noastră...”

La strană începe cântarea Axionului, timp în care preotul tămâiază Sfântul Altar: „după ce a dat cădelnița, preotul, luând vasul cu anafură, face cu el semnul Sfintei Cruci înaintea Sfântului Disc și a Sfântului Potir, zicând: *Pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu, binecuvântează, Doamne, pâinea acesta, anafura sfinților tăi*”.

Din Liturghier ne dăm seama că anafura este pâine binecuvântată și nu sfințită, care simbolizează pe Maica Domnului, cea care a primit în pântecul său pe Mântuitorul Iisus Hristos. Nu întâmplător, rânduiala liturgică prevede ca anafura să fie făcută din prescura din care a fost scoasă mirida Maicii Domnului. Anafura este împărțită de către preot la sfârșitul dumnezeieștii Liturghii, evlavia creștină prevăzând condiția de a nu fi mâncat nimic în acea zi, înainte de a o consuma. Mai mult, credincioșii, pentru a pune bun început și zilelor în care nu participă la Liturghie, după ce s-au spălat și și-au făcut rugăciunea, iau anafură. Este un mod bun de a continua starea de rugăciune din cadrul Sfintei Liturghii, gustarea din anafură devenind, astfel, un act duhovnicesc care trebuie însoțit de rugăciune și fapte bune.

Duminica a 32-a după Rusalii

Părerea de rău sinceră îi aduce lui Zaheu iertarea

Te fericit e sufletul când îl primește pe Dumnezeu, ce bine îi e omului care-L are pe Hristos în inimă, ce veselie, ce liniște, ce frumusețe, totul capătă valoare, totul devine frumos...

Avându-l pe Hristos în casă, Zaheu nu mai așteaptă deloc și dă păcatul afară, mărturisește că a greșit, recunoaște că a nedreptățit și dă tuturor, chiar mai mult decât le luase. Îl avea pe Dumnezeu, nu mai avea nevoie de nimic, primese mult mai mult decât se aștepta, gusta poate prima oară în viața lui harul lui Dumnezeu, adevărata bogăție, trăia veșnicia împreună cu Hristos...

Atunci înțelege cu adevărat sensul vieții sale...și renunță la tot. Zaheu face un al treilea pas spre a ieși din sine, după ce s-a hotărât să-L vadă pe Hristos și după ce s-a urcat în sicomor, dă aproape toată bogăția celor de la care o luase. Cum putea Dumnezeu să nu se bucure de o asemenea întoarcere, de o așa părere de rău pentru păcate...?

Și, surprinzător, Domnul Hristos îi depășește așteptările lui Zaheu zicându-i: "Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia". Deși e încă în viață, deși n-a venit însă judecata finală, dar de față era Judecătorul, Zaheu primește în dar împărăția cerurilor, află de pe acum că el și familia lui se vor mântui.

Ce poate face o părere de rău sinceră? Ce mare este iertarea. Cui i se iartă mult, mult iubește.

Ce frumos e harul lui Dumnezeu, mai dulce decât toate plăcerile lumii, ce bine e să nu judeci pe nimeni și să-i iubești pe toți...ce bine să-l primește pe Hristos în suflet...

Părerea de rău a lui Zaheu pentru păcatele sale poate simboliza spovedania iar primirea în casă a lui Hristos poate simboliza împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Dumnezeu. Avem ocazia să fim ca Zaheu, avem ocazia să primim în dar de pe acum împărăția cerurilor.

Pamília creștină

Femeile ce i-au născut – temelie a măreției Sfinților Trei Ierarhi

Atanasie I. Skarmoghiani

Pe firmamentul duhovnicesc al Bisericii lui Hristos o poziție de excepție o dețin „cei trei mari luminători ai soarelui întreit al dumnezeirii”: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan „cel îndumnezeit, cu Gura de Aur”. Acești Trei Ierarhi vor lumina pentru totdeauna neamul omenesc prin „faptele, cuvintele și dogmele” lor, dar vor și adăpa și răcori întreaga lume cu izvoarele de apă ale cunoștinței dumnezeiești adevărate, mărturisind despre Dumnezeu Cel în Treime, ca niște „râuri aducătoare de miere ale înțelepciunii”. Sfânta noastră Biserică se laudă cu aceștia în Domnul, și îi așază înaintea credincioșilor

creștini spre a le urma după putere. (...)

Pe acești dascăli ai lumii, care au împletit în chip minunat înțelepciunea lumii cu înțelepciunea de sus, cea după Dumnezeu, îi admiră veacurile, îi laudă poezii și literații, filozofii și istoricii, iar creștinii evlavioși îi cinstesc, îi laudă și îi preaslăvesc în Domnul, pentru măreția lor neapusă.

Însă cui i se datorează această măreție, de unde au apărut atâtea biruințe, succese strălucitoare, izbânzi duhovnicești, atâta slavă și mărire? În primul rând datorită dobândirii harului atotputernic al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Lui Dum-

nezeu, în care au crezut nezdruccinat, se datorează întâi de toate și în principal toate izbânzile lor, dar și luptelor și marilor osteneți personale. Dar și un alt factor uman a ajutat îndeosebi la formarea lor: contribuția însemnată a mamelor lor evlavioase și virtuose.

Desigur că admirăm aceste „râuri curgătoare de miere ale înțelepciunii”, dar ne amintim mai puțin de izvoarele pământești din care aceste râuri au izvorât. Îi mărim pe acești trei „uriași” ai duhului, dar rareori mintea noastră aleargă la acele persoane sfinte și pline de respect care i-au născut, i-au crescut și i-au dăruit din tot sufletul Bisericii lui Hristos. Femeile sfinte, învrednicite de Dumnezeu să devină mamele acestor mari bărbați au fost instrumentele divine prin care au dăruit Bisericii înțelepții ierarhi și învățători, purtători de Duh Sfânt.

Taina măreției celor trei Ierarhi se găsește în chip mărturisitor și în cele trei femei evlavioase, în mamele lor: **Emilia**, **Nona** și **Antuza**. Și adevărul acesta l-au propovăduit „cu propria gură” acești îngeri pământești, locuitori ai cerului, și l-au consemnat în scrierile lor, ca neamurile care vor urma să afle despre puterea mare și înălțătoare pe care o are lucrătorul cel împreună cu Dumnezeu, care se numește MAMA. (...)

Mamele vestite ale celor trei Ierarhi au înțeles marea lor misiune, și tocmai de aceea s-au nevoit, s-au ostenit și s-au dăruit într-o mare măsură lucrării materne de a-i forma pe copiii lor „în învățatura și mustrarea Domnului”, arătându-i pe aceștia învățați ai vremii și sfinți ai Bisericii.

(Sursa: *Mamele eroine ale Sfinților Trei Ierarhi*, Editura Egumenița, Galați, 2012, pp. 9-13)

Pe urmele sfinților

Patriarhul Daniel: „Mamele Sfinților Trei Ierarhi sunt modele de educație în familie”

Sursa: Basilica.ro

Mamele creștine din secolul patru și părinții, în general, au avut o conștiință a responsabilității de a crește copiii în credință, a-i face iubitori de Hristos și de Biserică și a-i îndemna să fie milostivi. Educația părinților care au fost milostivi și au învățat să fie milostivi și pe copiii lor s-a văzut în viața Sfinților Trei Ierarhi.

Toți acești trei sfinți părinți, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, au apărut pe săraci, pe văduve, pe oamenii necăjiți, pe bolnavi. Au apărut demnitatea umană atunci când aceasta a fost umilită în istorie de patimi, de lăcomie, de nedreptate. Ei sunt dascăli nu numai pentru monahi, nu numai pentru

teologi, ci pentru toate persoanele, de aceea sunt numiți «mari dascăli ai lumii». În mod deosebit, familiile lor sunt model pentru familiile de astăzi.

Mama Sfântului Vasile cel Mare, Sfânta Emilia

Sfânta Emilia a dat naștere la zece copii, dintre care cinci au devenit sfinți: Vasile cel Mare, Grigorie de Nyssa, Petru al Sevastiei, Macrina (cea tânără) și Teosebia diaconița. Sfânta Emilia a considerat că nașterea și creșterea de copii și, mai ales, educarea lor în credință creștină este cea mai nobilă lucrare și cea mai frumoasă jertfă pe care poate să o aducă

o mamă.

Mama Sfântului Grigorie Teologul, Sfânta Nona

Nona a dat naștere la trei copii și toți trei au devenit sfinți: Gorgonia, Cezarie și Grigorie Teologul. Soțul ei era Grigorie, episcop de Nazianz. Ea, în mod deosebit a influențat viața creștină, evlavia Sfântului Grigorie Teologul.

Mama Sfântului Ioan Gură de Aur, Sfânta Antuza

Sfânta Antuza este exemplul unei femei jertfelnice pentru că și-a crescut unicul copil singură întrucât soțul ei, ofițer în armata romană, a murit la puțin timp după nașterea lui Ioan. Ea n-a dorit să se recăsătorească spunând că tot timpul ei va fi consacrat creșterii și educației copilului, adică a celui care va deveni Arhiepiscopul Constantinopolului, Sfântul Ioan Gură de Aur. Atât de mult a considerat ea că valorează educația copilului.